

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 16 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก มีความจริงประการหนึ่งที่เราไม่สามารถปฏิเสธได้ นั่นคือ ความสมดุลของธรรมชาติ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความอยู่รอดของมนุษย์และสิ่งสร้างที่มีชีวิตทุกอย่างบนโลกนี้ พระเจ้าทรงสร้างธรรมชาติอย่างมีความสมดุล ถ้ามนุษย์ทำให้ธรรมชาติขาดความสมดุลไป ผลที่ตามมาอาจร้ายแรงเกินกว่าที่มนุษย์จะคาดคิดได้ เช่น การตัดต้นไม้ทำลายป่า อาจก่อให้เกิดความแห้งแล้ง ฝนไม่ตกถูกต้องตามฤดูกาล หรือถ้าฝนตกหนัก อาจเกิดน้ำท่วมโดยฉับพลัน เพราะไม่มีป่าชับน้ำไว้ได้ การที่โรงงานต่างๆ ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ขึ้นไปในชั้นบรรยากาศ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โลกของเราวันนี้ยิ่งร้อนมากขึ้น เพราะก๊าซชนิดนี้ขึ้นไปทำลายโอโซนในชั้นบรรยากาศ ซึ่งเป็นเหมือนกำแพงกันความร้อนจากดวงอาทิตย์ไม่ให้มาถึงโลกมากเกินไป ยิ่งกว่านั้น เมื่อโลกร้อนขึ้น หิมะที่ขั้วโลกก็เริ่มละลาย ซึ่งส่งผลให้มีปริมาณน้ำบนพื้นโลกมากขึ้น เกาะหลายแห่งต้องจมหายไปในท้องทะเล พื้นที่ชายทะเลเริ่มหดหายไปเรื่อยๆ

เราไม่ต้องไปไกล แค่เข้าไปในตัวเมืองใหญ่ๆ เวลาที่เราจะเห็นถึงการขาดความสมดุล ควันจากรถยนต์ที่นับวันยิ่งมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้อากาศเป็นพิษและมีผลต่อสุขภาพของเรา ในอดีตตามชนบท พืชผัก ปลา หรือสัตว์ต่างๆ ที่อยู่ในท้องทุ่งสามารถนำมาปรุงเป็นอาหารได้อย่างสบาย แต่เวลานี้ไม่แน่ใจเสียแล้ว เพราะมีการใช้สารเคมีในทุ่งนาและสวนยางพารามากเกินไป ทั้งปุ๋ยเคมี ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลงต่างๆ ซึ่งล้วนมีผลกระทบต่อสุขภาพของเราทั้งสิ้น ถ้าเราสังเกตดูดีๆ เวลาที่มีโรคแปลกๆ เกิดขึ้นมากมาย แนนอน ที่เป็นเช่นนี้สาเหตุหนึ่งมาจากการเสียสมดุลของธรรมชาตินั่นเอง

ไม่เพียงแต่ในธรรมชาติเท่านั้น ในชีวิตของเราด้วย ความสมดุลเป็นสิ่งจำเป็นและขาดไม่ได้ เราทุกคนตระหนักถึงความจริงประการนี้ดี ดังนั้น เราจึงต้องรับประทานอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่เพื่อร่างกายของเราจะแข็งแรงและสามารถต่อต้านโรคร้ายไข้เจ็บได้ แม้แต่ระบบน้ำในร่างกายของเราต้องมีความสมดุล ถ้าน้ำในหูของเราไม่เท่ากัน เราอาจเวียนศีรษะ สูญเสียการทรงตัวและการได้ยินได้ ทำให้เราไปไหนมาไหนลำบาก คนที่อาศัยอยู่ในตัวเมืองบางครั้งอยากออกไปท่องเที่ยวตามชนบท หรือตามป่าเขา ลำเนาไพร หรือไปพักผ่อนตามชายทะเลบ้าง ส่วนคนที่อยู่ในชนบท บางครั้งบางครั้ง ก็อยากจะมาเที่ยวชมความสวยงามหรือความเจริญในตัวเมือง หรือมาเดินซื้อของในหน้าสรรพสินค้าเหมือนกัน

พระเยซูเจ้าได้ให้ตัวอย่างของความสมดุลที่เราจำเป็นต้องมีในชีวิตฝ่ายจิตของเรา พระองค์มักจะไปที่ศาลาธรรมทุกวันสัปดาห์บาโตเพื่อนมัสการพระเจ้าเป็นหมู่คณะและไปร่วมฉลองงานประจำปีในพระ

วิหารที่กรุงเยรูซาเล็มเป็นประจำมิได้ขาด อย่างไรก็ตาม หลายครั้งพระองค์ได้ทรงปลีกตัวออกไปตามลำพังและใช้เวลาทั้งคืนเพื่ออธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาเจ้าสวรรค์เป็นการส่วนตัว

ในพระวรสารวันนี้ นักบุญมาระโกบอกเราว่าบรรดาอัครสาวกกลับมาหาพระเยซูเจ้า หลังจากการเดินทางไปแพร่ธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง เมื่อมาถึงพวกเขาได้ทูลรายงาน “ทุกสิ่งที่เราได้ทำและได้สอน” (มก 6:30) แก่พระองค์ จากนั้นพระเยซูเจ้าทรงเชื่อเชิญพวกเขาให้ไปพักผ่อนกับพระองค์ “ตามลำพังในที่สงัดสักกระยะหนึ่ง” (มก 6:31) พระองค์และพวกเขาจึงลงเรือเพื่อเดินทางไปยังสถานที่เงียบสงบดังกล่าว การกระทำของพระเยซูเจ้าชี้ให้เห็นว่าพระองค์ทรงเข้าใจถึงความจำเป็นของความสมดุลในชีวิตของพวกเขาในฐานะที่เป็นศิษย์ของพระองค์ กล่าวคือ พวกเขามีเวลาสำหรับการอบรมและฝึกฝนตนเอง เวลาสำหรับทำงาน เวลาสำหรับเทศน์สอน เวลาสำหรับช่วยเหลือประชาชน และพวกเขามีเวลาสำหรับอยู่กับพระองค์ตามลำพังเพื่ออธิษฐานภาวนาและพักผ่อนร่วมกัน

หลายคนคงรู้จักคติพจน์ของคณะเบเนดิกตินที่ว่า “**Ora et Labora**” ซึ่งแปลว่า “**จงอธิษฐานภาวนาและจงทำงาน**” คติพจน์นี้เป็นบทสรุปจิตตารมณ์กฎข้อบังคับทั้งหมดของนักบวชคณะนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสมดุลในชีวิตของสมาชิกที่อยู่ในอารามต่างๆ ไม่เพียงแต่สำหรับผู้ถวายตัวแต่พระเจ้าเท่านั้น แต่สำหรับคริสตชนทุกคนด้วย การอธิษฐานภาวนาอย่างเดี่ยวหรือการทำงานอย่างเดี่ยวไม่เพียงพอ ทั้งสองอย่างจะต้องควบคู่กันไปจึงจะเกิดความสมดุลในชีวิต เพราะชีวิตของเราประกอบด้วยส่วนที่เป็นร่างกายและส่วนที่จิต แน่นนอน เราต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ เพื่อชีวิตฝ่ายกายของเราจะเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ แต่ในเวลาเดียวกันเราต้องไม่ลืมว่าชีวิตฝ่ายจิตของเราต้องการอาหารมาหล่อเลี้ยงด้วยเหมือนกัน เราต้องการพลังฝ่ายจิตจากพระเจ้าผ่านทาง การอธิษฐานภาวนาหรือการสนทนากับพระองค์ เราต้องการฟังพระวาจาของพระองค์และรับศีลมหาสนิท ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก ซึ่งเป็นอาหารฝ่ายจิตของเรา ไม่เช่นนั้นเราจะเป็นคนที่ไม่โตแต่ตัว แต่จิตใจของเราไม่โตไปด้วย

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าต้องการให้เราทุกคนรักษาความสมดุลในชีวิตของเรา แน่นนอน การมีส่วนร่วมในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นขาดไม่ได้สำหรับชีวิตฝ่ายจิตของพวกเรา อย่างไรก็ตาม บางครั้งเราต้องไปในที่สงัดตามลำพังเพื่ออธิษฐานภาวนาพร้อมกับพระเยซูเจ้าด้วยเหมือนกัน เราควรรหาโอกาสที่จะอธิษฐานส่วนตัวเพื่อจุดประสงค์ส่วนตัวของเราเอง การอธิษฐานภาวนาทั้งแบบเป็นหมู่คณะและส่วนตัวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคริสตชน เราไม่ควรทำอย่างหนึ่งและละเลยอีกอย่างหนึ่ง เราควรทำทั้งสองอย่าง นั่นคือ ทั้งส่วนรวมและส่วนตัว เราจึงจะมีความสมดุลในชีวิตฝ่ายจิตของเรา เราไม่ควรคิดว่ามาวันอาทิตย์และร่วมกิจกรรมส่วนรวมที่ทางวัดจัดขึ้นก็เพียงพอแล้ว เราต้องมีเวลาส่วนตัวให้กับพระเจ้าด้วย หรือเราไม่ควรเอาแต่งานอย่างเดียว ทั้งงานส่วนตัวและงานวัด โดยคิดว่าการทำงานเป็นการสวดภาวนาอย่างหนึ่ง แต่เราต้องมาวัดและอธิษฐานภาวนาด้วย ในวันนี้พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้เห็นถึงความสำคัญของการอธิษฐานภาวนาและทรงให้แบบอย่างที่ดีแก่เรา ดังนั้น การที่เราเอาใจใส่ทั้งการอธิษฐานภาวนาส่วนรวมและส่วนตัว จึงถือได้ว่าเป็นการกระทำที่สอดคล้องกับหลักคำสอนและแบบอย่างของพระองค์ **ขอพระอวยพรพวกเราทุกคน**